

forlags afrundende Omfætning af disse Afgifter fra Skilling til Dre er blevet noget forrykket.

I Henshold til hvad ovenfor er yttret om Tolden paa Salt, foreslaar Flertallet under Nr. 121 at optage de Toldsatser for denne Artikel, der fandtes i Regjeringsforlaget fra 1871, dog med en ved den foreslaaede Ophævelse af Kul-tolden foranlediget Modifikation af Tolden paa Stensalt, og i Forbindelse dermed har man ligeledes under Nr. 17 b optaget det nævnte Regjeringsforlags Taxifisering af saltede Silb og An-chiovis.

Med Hensyn til de under Nr. 125 omhandlede beredte Skind og Suder, der nu ere ansatte til en Told af 12 $\frac{1}{2}$ pr. Pb. , som Regjeringen har foreslaaet nedfat til 16 Dre, er Udvalget mest stemt for at beholde den nuværende Told, som det ikke kan anse for væsentligt besværende. Svad dernæst Stomagerarbejde (Nr. 127), der nu svarer en Told af 32 $\frac{1}{2}$ pr. Pb. , angaar, kan Udvalget af Hensyn til den indenlandske Industri ikke tilraade at sætte denne Told længere ned end til 50 Dre pr. Pb. , og med Hensyn til Tolden paa Skindhandsker, der hidtil har været 72 $\frac{1}{2}$ pr. Pb. , finder man ligeledes, at en Nedsættelse til 50 Dre vil være tilstrækkelig.

I ethvert Fald hvis Brændevinsafgiften forhøjes, men ogsaa hvis dette ikke skulde ske, antager Flertallet, dog med Undtagelse af Melchior, at det vil være heldigst at inblade den Nedsættelse af Tolden paa fremmed Spiritus, som Nr. 131 gaar ud paa. Flertallet tror, at en Toldsat af 30 Dre, der svarer til den nuværende Told, kunde være passende under dette Nummer, og vedtages dette, vil det opnaas, at man uden Tab for Finantserne kan udgaa at indføre den under Nr. 132 og 133 foreslaaede Lillesgjæld paa Rom og Cognac og de andre under disse Nummere nævnte Spirituosa, hvilket i Flertallets Mening maa betragtes som en væsentlig Fordel, da det af flere Grunde turde være særdeles uvilksomt, om det ikke overhovedet er utilraadeligt at gjøre en Forskjel i Tolden paa de forskjellige Arter Spiritus.

Det ovenomtalte Forslag, som Udvalget vil fremsætte om, i Stebel for den under Nr. 157 opførte Told for usforarbejdet Lønner at gjøre de under dette Nummer henhørende Varer toldsfrie, vil medføre, at man endvidere maa foreslaa Toldsatserne under Nr. 158, 159, 162 og 163 nedsætte, og antager man, at Satsen Nr. 158 passende kan fastsættes til 2 Dre pr. Rubiffod eller 0,06 Dre pr. Pb. , Satsen Nr. 159 til 0,06 Dre pr. Pb. , Satsen Nr. 162 til 1,5 Dre og Satsen Nr. 163 til 3 Dre pr. Pb.

Naar Tolden baade paa usforarbejdede Metaller og usforarbejdet Lønner og Rce ophæves, vil det vistnok være rigtigst at nedsætte Tolden paa de under Nr. 176 omhandlede ubenævnte Varer. Det antages, at der ikke vil være Grund til at sætte Tolden paa disse i Almindelighed

højere end til 5 pCt. af Værdien, og hvad strandede Skibsdele og Skibsbredskaber angaar, synes det endog naturligt, at Tolden paa disse bliver den samme, som under Nr. 123 er ansat for Skibe, 2 pCt. af Værdien.

Fra de ældre Toldforordninger, der ere udstedte af de absolute Konger, er det gaaet over i de Toldlove og Toldlovsforslag, der ere komne frem efter Grundloven, at der ved Siden af de Bestemmelser, der utvivlsomt ere at anse som sande Lovgivningsbestemmelser, tillige findes en stor Del Forskrifter, som det efter deres Natur synes at burde være overladt Administrationen, under Sagttagelse af de i Loven givne Principer, at forandre og modificere efter de væglende Omstændigheder, eller saaledes som de praktiske Hensyn, der under den administrative Virksomhed frembyde sig, udkræve det. Dette gjælder saaledes efter Flertallets Mening om Bestemmelserne angaaende, hvilken Thara der, for at udfinde Netto-vægten, skal fradrages Bruttovægten. Det tilkommer Loven at fastsætte, hvilken Stat der skal udredes af en vis Vægt; men hvilken Maade der skal anvendes for i det enkelte Tilfælde paa den mest praktiske Maade at faae underagt, hvor stor Vægten er, synes det at være Administrationens Sag at anordne. Hvor stor en Leie Toldbestyrelsen til enhver Tid med Hensyn kan beregne af det Palhusrum, hvori de toldpligtige Varer oplægges, synes ogsaa naturligt at maatte overlades Administrationens Bestemmelse, og det Samme finder man at maatte siges om Reglerne for, i hvilke Tilfælde der kan indrømmes Kreditoplæg, saa meget mere som disse Regler dog ikke kunne være udtømmende eller fuldstændigt kunne binde Toldbestyrelsen, sfr. Lovforslagets § 24 og Plakat 6te Novbr. 1821. Om disse forskjellige Forhold bør der ganske vist gives almindelige Forskrifter i Lovordninger, der behørigt maa publiceres; men da det gjælder om Grænselighederne i alle disse Forskrifter, at de, foruden at det ofte kan være af Bigtighed, uden langt Ophold at faae dem modificerede, for en stor Del maa være afhængige af det rent administrative ordnede Maskineri i Toldforvaltningen, egne de sig formentlig meget lidet til at behandles i den lovgivende Folkerepresentation. Flertallet tror derfor at burde foreslaa, at Bestemmelserne om disse Forhold udgaa af Lovforlaget og henvises til at fastsættes ved Kongelig Anordning.

I § 31, 4de Linie, foreslaas efter Finantsministerens Begjæring „3 Dre“ rettet til „30 Dre“.

Sluttelig skal man til Orientering angaaende de sandsynlige finantzielle Resultater af Flertallets Forslag angive de Forandringer, som disse, naar den i Lovudkastets Motiver fulgte Beregningsmaade anvendes, maatte antages at ville gjøre i Lovudkastets Overslag.